

DOPISI.

IV. Šmartno pri Slovenjgradcu.

Veliko veselje je zavladelo na naši šoli, ko so nam preč. g. katehet naznanili, da bodo ustanovili Marijin vrtec. Na željo g. kateheta smo vprašali svoje starše, če smemo vstopiti v Marijin vrtec. Naši starši so nam to v trdnem zaupanju, da bomo kot otroci Marijinega vrtca napredovali v vsem dobrem, prav radi dovolili. Za sprejem so gospod katehet določili praznik Marijinega brezmadežnega spočetja. Na predvečer smo opravili sveto spoved in z veseljem pričakovali drugega dne. Dan 8. decembra je bil za nas slovesen kakor dan prvega svetega. obhajila. Med rano sveto mašo smo prejeli Jezusa v zakramentu svetega Rešnjega Telesa. Po sveti maši so nas pa gospod voditelj sprejeli v Marijin vrtec. Imeli so lep nagovor, v katerem so nam razložili, kaj je Marijin vrtec, kako moramo častiti Marijo, da nas bo sprejela v svoje materino varstvo, in kako se moramo ogibati vsega, kar bi žalilo našo mater Marijo. Po govoru smo obljubili, da bomo vestno in natanko izpolnjevali pravila Marijinega vrtca ter smo se posvetili Mariji z molitvijo: »O Gospa moja, o Mati moja . . .« Prejeli smo potem svetinjice Brezmadežne. Te smo najprej poljubili, potem pa nam jih je prednica Marijine družbe pripela na prsi, deklicam pa obesila okrog vratu. Svetinjice so naš častni znak, ki se ga ne sme sramovati noben otrok Marijinega vrtca. Gospod voditelj so nam potem razdelili lepe

Marijine podobice, kjer so tiskana tudi pravila Marijinega vrtca. Po končani slovesnosti v cerkvi so nas peljali gospod katehet v kaplanijo. Tam smo dobili vsi otroci, ki smo bili sprejeti v Marijin vrtec — 27 dečkov in 59 deklic — zajtrk, ki ga je preskrbela blaga gospa Plesnikova. Iz srca smo góspé hvaležni, Marija naj ji bo plačnica. Veseli in ponosni, da smo otroci Marijini, smo se vrnili domov. Veseli smó, da nas je Marija sprejela kot cvetke v svoj vrtec. Živeti hočemo čednostno, da bomo vsi kakor lilije in vijolice na vrtu Marijinem. Z njeno pomočjo upamo, da ne bo nobeden izmed nas postal plevel; saj bo Marija z Jezusčkom naša nevidna vrtnarica, vidni vrtnar pa naš gospod katehet.

O Marija, srca svoja
v tvoje varstvo izročimo.
Da boš Mati nam ostala,
v sladkem upanju živimo.

Henrik Fabjan, Jožef Jeromel, Herman Kac, Hedvika, Marija in Jožef Zdovc, Radšel Slavko, Uršej Elizabeta in Vrhnjak Štefanija: otroci Marijinega vrtca.

Posnemajte!

V Rimu je bil koncem maja lanskega leta večdnevni kongres (shodi, zborovanja, proslava in pobožnosti) na čast božjemu Zveličarju v svetem Rešnjem Telesu. Dve reči sta, ki sta vse stotisoče navzočih vernikov tedaj najbolj genili: skupno sveto obhajilo otrok in nočno češčenje, ki se ga je udeležil sv. oče Pij XI. sam, in je bilo pri ti priliki obhajanih okrog 70.000 vernikov. — Obhajilo otrok je bilo pa v staroslavnem Koloseju. Okrog 20.000 otrok, ljubljencev Jezusovih, je pristopilo k sv. obhajilu. To je bil genljiv prizor, da je izvabljal solze veselja in radosti v očeh vsem navzočim. — Rimska mladina je le še dobra ter daje lep zgled ljubezni do nebeškega Učenika, ki je pričujoč pod podobo kruha.

